

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια όκτακόσια κι' ένενάντα πέντε,
τό Κουβέρνο πάει πρίμα μ' έπονέντε.

Ένδέκατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα μας πάλιν αί 'Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' ευθείας πρός έμέ.

Συνδρομή γιάκάθε χρόνο—ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .

Γιά τά ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και ί σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός ευμούσου τσελεπή
ότι πουλούμεν σώματα «Ρωμμού» άνελλιπη
πρός δύο εικοσάφραγκα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θα πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Ίκτώ και δέκα Φεβρουαρίου
και πανηγύρι Κοιμητηρίου.

Πεντακόδια λογαριάω κι' ένα νούμερο περνώ,
γιατί 'άδεια και πάλι σ' ένα φύλλο φετινό.

Διάλυσις Βουλής σαφούς κι' άμφοτελής.

Σήμερα Ψυχοσάββατο συχαράτε την Βουλή,
την μεγάλη μας τρελλή.

Σήμερα την διάλυω και μνημόσυνο της κάνω,
μή τά δάκρυα καθίζω εις τό μνήμη της άπάνω,
και της λίγω «διάλυσου, του Συντάγματος φοφήμι,
κι' αιώνια σου ή μνήμη.»

Σήμερα Ψυχοσάββατο διάλυω την μουφλούα,
πού ξεκούφανε ταύτιά μας με ζουρνά και καρμπούα,
διάλυω την τσακίνα και την πρώτη κανονιέρα,
πού μας 'φούσκωνε μ' άγίρα,
και δέν άφρησε χρυσάφι, και δέν άφρησε κι' ασήμι...
αιώνια της ή μνήμη.

Διάλυω την τρυφώσαν εις τών λόγων την κραιπάλην,
πού σγειών κάθε τόσο μέε έστιάβαζε σωρόν,
κι' ό Σμάςπουλος εύρηκε την Ίδιαν την Μεγάλην
ώς πηγήν κι' αίτίαν μόνην τών πολλών μας συμφορών,

και παντού τό κήρυγμά του διασπείσει ή φήμη...
αιώνια της ή μνήμη.

Διάλυω την κυράτσα, διάλυω την σουρτούκα,
πού Σωτήρων ξεπεσμένων τόσους άθλους εξιστόρει,
πού συχνότατα τόν λόγον άνεπλήρωνε ματσούκα
και κατίπιπτεν ή ράβδος όπου λόγος δέν έχωρει,
κι' άνωθώντο πρός μάχην μυριόενκρον ίτοιμη...
αιώνια της ή μνήμη.

Διάλυω την μεγάλη κουτσαθάκινα του κράτους,
πούς τρόπους ντιλικάτους,
πού σπουδαίον μονομάχον και τόν Πιτ μας είχε βγάλει
κι' άλλαξε θανάτου βόλι σάν ίππότης με τόν Ράλλον,
κι' έφριξαν βουνά και κάμπου, και β α β α ι 'φωνάξαν κι' ό ι-
αιώνια της ή μνήμη. [μ ε ...

Διάλυω την μητέρα, τών θεσμών την κουδερνάντα,
πούς γίνει και λοκάντα,
ό δι Κόντε-Θεοκόκης ιδιόκτισε με στήθος
πώς ό κύριος Σωτήρας 'εξαρράχωσε τό πλήθος,
κι' έπίσσε μαγιά τό κράτος κι' έτοιμάσαμε προύμι...
αιώνια της ή μνήμη.

Διαλύω τὴν φαγάνα, ποὺ δὲν ἔβαζε σκεῖλι
 γιὰ τοῦ κόσμου τὴν νηοστή,
 καὶ φαγόντας καὶ πεινώντας τοὺς ἱμνοῦκωνες ρουστρίει
 νὰ κρατῇ τὴν ἀπαρτία,
 κι' ἔξωδύετο τοῦ Λόρδου τὴν δυνάμει ἀλκίμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Διαλύω τὴν κυρά μας, ποὺ σὰν μοῦλα μας ἐκλώτσα,
 ποὺ τυρλοῦς καὶ παραλύτους 'κουβαλοῦσε μὲ καρτόσα,
 τὴν Βουλὴν διαπυλῶν καὶ σταριῶν καὶ λιμοῦ,
 τὴν γρητὴν κουτσουπόλα, τοῦ Κωλίτη τὴν μαίμου,
 ποὺ 'πνέουσε 'στοῦ Σωτήρα τὰ προστάγματα προθύμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Διαλύω τὴν ψωριέρα, τὴν ἀδικόκητη φαγοῦρα,
 ποὺ μὲ νεία 'στὴν Εὐρώπῃ μας ἰσούττεισι φιγοῦρα,
 ὃ δὲ ἄλλος Θεωράκης, ὃ μεγάλος καὶ πολὺς,
 στρουγγαῖσι 'βάπτισι καὶ στάναισι τὰς μερίδας τῆς Βουλῆς,
 κι' ἄρχισε μὲ μὲ νὰ σκούζῃ κάθε κόμματος ἀγρίμ...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Πῆν κι' ἡ κάλεισις κι' ἡ στέρσις, πῆνι καὶ τάρνι τὰ λᾶγνι,
 εἰς τὸ βῆμα τῆς ἀπάνω κλαίει μαύρη κουκουβάγια,
 θὲν ἤχει κανένας λόγος, δὲν κτυπᾷ βαρὺ μπασιτοῦνι,
 τὰ 'κακάρωσε κι' ἐκεῖνο τοῦ Βασιλῆ τοῦ κουδοῦνι,
 κι' ὁ κύρ Μάνθος ζετινάει τὸ καθένα τῆς κίλιμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Καρδαρίτσαισι, γαιδουρίτσαισι, προβατάκι, λαγαρνέκι,
 κι' ἄλλα παστρικά ταναάκι
 πῆν καὶ πῆν χωρὶς ἐλπίδα πῶς θὰ 'μυῖον σὲ νεία στάνη
 καὶ πῶς θάναι κἄν μὲ τοῦτον κἄν μ' ἐκείνον τὸν τσαπάνη,
 καὶ ξεγάνεται γιὰ πάντα τὴ παλὰ τὼν ἐπιστήμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος. ὁ κανένας νέτος ανέτος.

Π. — Πῆγες 'στὸ Κοιμητήριον ;
 Φ. — Δὶν 'πῆγα πουμενά...
 σήμερα καὶ τὰ κόλλυθα δὲν γίνονται φτηνά.
 Κι' ἂν 'πῆγαινα τί θέκανα ;... ὅ,τι κι' εἰς ἄλλα χρόνι,
 θὰ μοῦ 'βασάνιζε τὸν νοῦ τοῦ μέλλοντος ἡ σκίψις,
 θάβλεπα πάλι τοὺς νεκροὺς μὲ κάτασπρα σιντόνια
 'στοῦ κόσμου τὰ ζωνοδόλα καὶ κάνουν ἐπισκίψις.
 "Ἰσως κανένας Βασιλεὺς ἀπὸ καιροὺς λωμμένος
 θὰ μ' ἐρωτοῖσι νὰ τοῦ 'πῶ γιὰ τῶν Ρωμαίων τὸ γένος,

Διαλύω καὶ βουλῶν τὴν ἀβούλευτον Βουλὴν,
 γηραιὰν ἀμαρτωλὴν,
 ποὺ τὰ πόρρητὰ τῆς ὁἰα δὲν ἰγνώρισε κανεῖς,
 ποὺ τῆς πρέπει καὶ τροπὰς σεβάρης Κασσιανῆς,
 μὰ τῆς πρέπει καὶ τζουτζίδες, σκαλαθύρματα καὶ μίμει...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Διαλύω τὴν Μαρκόρα, ποὺ 'στὸν σάλον τῆς ἀντάρας
 ἀφηνίασε σὰν ἱππὸς πτερωτὸς Βαλλιερεφόντη,
 καὶ μ' ἀνάθεμα μεγάλων ἐφορτώθη καὶ κατάρας
 τοῦ πολλοῦ Μπακαλοπούλου, γεωγράφου μονοδόντη,
 ποὺ πρό χρόνων 'στὸ σχολεῖο τοῦ ὁ Τρικουπῆς εὐδοκίμει...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Διαλύω τέλος πάντων τὴν Βουλὴ τὴν σκυλοπνίκτρα,
 ποὺ 'ζαλιότῃκα 'στὸ τέλος μὲ τοῦ κόσμου τὴν σφυρίκτρα,
 καὶ τὰς ἔβρας τὴν κυττάζω καὶ μ' αὐτὰς σκιαμαχῶ
 καὶ σφυρίζω τῶν ρητόρων τὴν ὑπνώττουσαν ἡχώ,
 καὶ φωνάζω 'στὸν λαόν μου «τὴν ἐκπνεύσασαν εὐφῆμι
 κι' αἰωνία τῆς ἡ μνήμη».

Εἰς τὸ σκέλεθρο τὸ σάπιο τῆς γλωσσούς τῆς σεβαστῆς
 μὲ κατάνειν σιμόνω,
 καὶ μὲ σκόρδα καὶ κρεμμύδια τῆς ἔνρας Σαρακοστῆς
 σκυθρωπὸς τὴν στεφανῶν,
 καὶ λυγίζεσαι 'μπροστά τῆς ἡ καλλισφυρὸς μου κνήμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

Κλαίετε καὶ σεῖς μαζί μου τὴν Βουλὴ μας τὴν πανόρρη
 κι' οἱ φάτες τῆς συγχώρα,
 κι' ἂν φορτῶν ἀμαρτίας τὴν ἱεράνη βαρὺ
 πλὴν μακάριος ἐκεῖνος, ποὺ τὰ πάντα συγχωρεῖ.
 Συχωρεῖτε τὴν, ἀδελφί... φεύγ' ἡ λίπτα, φεύγ' ἡ λύμη...
 αἰωνία τῆς ἡ μνήμη.

ἴσως κανένας πρόγονος νὰ μωφτοῖνε τὸ μούσι
 κι' ὁ Χάμλετ νὰ μὲ 'μυῖοντῶνε μαζί μὲ τὸν Μπουρούουσι.
 "Ἰσως κανένας παρλιθὸν ἀνθρωπινὸν ἀνθρώπων
 ν' ἀναστηθῇ 'μπροστά μου,
 καὶ βάλω τὰ ξερωπὰ μὲς 'στὼν νεκρῶν τὸν τόπον
 μ' ὅλα τὰ δυνατά μου,
 κι' ἐγὼ γιὰ ξεφωγητὰ δὲν ἔχω κίρι ἐξόλου
 καὶ βλέπω μόνος πρὸς τὸ φῶς παρόντος φωτεβόλου.
 "Ἄν θείλῃς ὅμως πῆγαινε σὺ μόνος, μπαγχιδάνη,
 νὰ θυσιάσῃς κάμποσο γιὰ τοὺς νεκροὺς λιθῶνι
 καὶ σκυθρωπὸς νὰ περπατῇ 'στὰ κυπαρίσσια γύρω...
 ἐγὼ τὴν νείρα, Περικλῆ, τῶν ζωντανῶν εἰκτιρῶ
 καὶ σπάζω κόκαλα νεκρῶν 'στὸ κλούβιο τῶν κεφάλι...